

ALLAH'IN "KUDDÜS" İSMİNİ TANIYAN KİŞİ ÇEVREYİ KİRLİLETEMİZ



İsmi-i Kuddûs: Allah'ın her türlü kusurdan ve çirkinlikten uzak olduğunu ve her şeyi tertemiz yaptığını ifade eden ismi.

Günümüzde bütün dünyada en önemli sorun haline gelen çevre kirliliği ile ilgili olarak çevreciler tarafından büyük bir mücadele verilirken, günümüz İslam âlimlerinden Bediüzzaman Said Nursi, Risale-i Nur adlı Kur'an tefsirinin LEM'ALAR adlı kitabında Allah'ın "KUDDÜS" ismini anlatıyor.

KUDDÜS ismi; Allah (c.c) ın Esma-i Hüsnâ'sından olup, bu isim Allah'ın hatadan, kusurdan, eksiklik ve acizlikten temiz, pak, müberra, mukaddes ve münezzehtir olduğunu ve bütün mahlukatı maddi ve manevi kirlilerden ayıplardan temizleyip arındıranın Allah olduğunu ifade etmektedir.

ÇEVRECİLİK AÇISINDAN ÇOK ÖNEMLİ BULDUĞUMUZ BU METNİ PAYLAŞIYORUZ

RİSALE-İ NUR KÜLLİYATI

LEM'ALAR

Otuzuncu Lem'adan

Birinci Nükte

İsm-i Kuddûs'ün bir nüktesine dairdir.

(Bu Kuddûs Nüktesi, Otuzuncu Söz'ün Zeylinin Zeyli olması münasiptir.)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْأَرْضُ فَرَشْنَا هَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ

Âyetinin bir nüktesi ve bir ism-i a'zam veyahut ism-i a'zamın altı nurundan bir nuru olan **Kuddûs** isminin bir cilvesi şaban-ı şerifin âhîrinde, Eskişehir Hapishanesinde bana görüldü. Hem mevcudiyet-i İlahiyeyi kemal-i zuhurla hem vahdet-i Rabbaniyeyi kemal-i vuzuhla gösterdi. Şöyle ki gördüm:

Bu kâinat ve bu küre-i arz, daim işler bir büyük fabrika ve her vakit dolar boşalır bir han, bir misafirhanedir. Halbuki böyle işlek fabrikalar, hanlar ve misafirhaneler; muzahrefatla, enkazlarla, süprüntülerle çok kirleniyorlar, bulaşık oluyorlar ve ufunetli maddeler her tarafında teraküm ediyorlar. Eğer pek çok dikkatle bakılmazsa ve tanzif edilmezse ve süpürülüp temizlenmezse içinde durulmaz, insan onda boğulur. Halbuki bu fabrika-i kâinat ve misafirhane-i arz o derece pâk, temiz ve naziftir ve o kadar kirsiz ve bulaşıksızdır ve ufunetsizdir ki bir lüzumsuz şey ve bir menfaatsiz madde ve tesadüfî bir kir bulunmaz. Zahirî bulunsa da çabuk bir istihale makinesine atılır, temizlenir. Demek bu fabrikaya bakan zat, çok iyi bakıyor.

Ve bu fabrikanın öyle tanzifçi bir sahibi var ki o koca fabrikayı ve o büyük sarayı küçük bir oda gibi süpürtür, temizler, tanzim ve tanzif eder. Ve o pek büyük fabrikanın büyüklüğü nisbetinde muzahrefatı ve enkazından kalma kirli maddeleri, süprüntüleri bulunmuyor. Belki büyüklüğü nisbetinde, temizliğine ve nezafetine dikkat ediliyor. Bir insan, bir ayda yıkanmazsa ve küçük odasını süpürmezse çok kirlenir, pislenir. Demek bu saray-ı âlemdeki pâklık, safilik, nuranilik, temizlik; mütemadiyen hikmetli bir tanziften, bir dikkatli tathirden ileri geliyor.

Ve eğer o daimî tathir ve süpürmek ve dikkat ile bakmak olmasaydı, bir senede bütün hayvanların yüz bin milletleri arzın yüzünde boğulacaklardı. Ve semavatın fezasında, tahribe ve mevte mazhar olan kürelerin ve peyklerin, belki yıldızların enkazları, başımızı ve diğer hayvanatın başlarını, belki küre-i arzın başını, belki dünyamızın başını kıracaklardı. Dağlar büyüklüğündeki taşları başımıza yağdıracaklardı ve bizi bu vatan-ı dünyevîmizden kaçıracaklardı. Halbuki eskiden beri o yukarı âlemlerdeki tahrip ve tamirden, medar-ı ibret olarak yalnız birkaç semavî taşlar düşmüş ise de hiç kimsenin başını kırmamış.

Hem zeminin yüzünde her sene mevt ve hayatın değişmeleri ve dövüşmeleri yüzünden yüz binler hayvanat milletlerinin cenazeleri ve iki yüz bin nebatatın taifelerinin enkazları, berr ve bahrin yüzlerini fevkalâde öyle kirleteceklerdi ki zîşuur, o yüzleri değil sevmek, âşık olmak belki öyle çirkinlikten nefret edip mevte ve ademe kaçacaklardı. Bir kuş kolayca kanatlarını ve bir kâtip rahatça sahifelerini temizlediği gibi, bu tayyare-i arzın ve bu tuyûr-u semaviyenin kanatları ve bu kitab-ı kâinatın sahifeleri de öylece temizleniyor, güzelleşiyor ki âhiretin hadsiz güzelliğini görmeyen ve imanla düşünmeyen insanlar, dünyanın bu temizliğine, bu güzelliğine âşık olurlar, perestiş ederler. Demek bu saray-ı âlem ve bu fabrika-i kâinat, ism-i Kuddüs'ün bir cilve-i a'zamına mazhardır ki o tanzif-i kudsîden gelen emirleri, değil yalnız denizlerin âkilü'l-lahm tanzifatçıları ve karaların kartalları, belki kurtlar ve karıncalar gibi cenazeleri toplayan sıhhiye memurları dahi dinliyorlar. Belki o kudsî evamir-i tanzifiyeyi, bedende cereyan eden kandaki küreyvat-ı hamra ve beyza dahi dinleyip bedenin hüceyratında tanzifat yaptıkları gibi nefes dahi o kanı tasfiye eder, temizler.

Ve o emri; göz kapakları, gözleri temizlemek ve sinekler, kanatlarını süpürmek için dinledikleri gibi koca hava ve bulut dahi dinler. Hava zeminin sathına, yüzüne konan toz toprak gibi süprüntülere üfler, tanzif eder. Bulut süngeri, zemin bahçesine su serper, toz toprağı yatıştırır. Sonra gökyüzünü çok zaman kirletmemek için çabuk süprüntülerini toplayıp kemal-i intizamla çekilir, gizlenir. Göğün güzel yüzünü ve gözünü, silinmiş ve süpürülmüş, parıl parıl parlar gösteriyor.

Ve o evamir-i tanzifiyeyi yıldızlar, unsurlar, madenler, nebatlar dinledikleri gibi bütün zerreler dahi dinliyorlar ki hayret-engiz tahavvülat fırtınaları içinde o zerreler nezafete dikkat ediyorlar. Bir yerde lüzumsuz toplanmıyorlar, kalabalık etmiyorlar. Mülevves olsalar çabuk temizleniyorlar. En temiz ve en nazif ve en parlak ve en pâk vaziyetleri; en güzel, en saf, en latîf suretleri almak için bir dest-i hikmet tarafından sevk olunuyorlar.

İşte bu tek fiil, yani bir tek hakikat olan tanzif; ism-i Kuddüs gibi bir ism-i a'zamdan, kâinatın daire-i a'zamında görünen bir cilve-i a'zamdır ki doğrudan doğruya mevcudiyet-i Rabbaniyeyi ve vahdaniyet-i

İlahiyeyi esma-i hüsnasıyla beraber, güneş gibi geniş ve dürbün gibi olan gözlere gösterir.

Evet, Risale-i Nur'un çok cüzlerinde kat'î bürhanlarla ispat edilmiş ki: İsm-i Hakem ve ism-i Hakîm'in bir cilvesi olan fiil-i tanzim ve nizam ve ism-i Adl ve Âdil'in bir cilvesi olan fiil-i tevzin ve mizan ve ism-i Cemil ve Kerîm'in bir cilvesi olan fiil-i tezyin ve ihsan ve ism-i Rab ve Rahîm'in bir cilvesi olan fiil-i terbiye ve in'am; bu daire-i a'zam-ı âlemde, her biri bir tek hakikat ve bir tek fiil olduklarından bir tek zatın vücub-u vücudunu ve vahdetini gösteriyorlar. Aynen öyle de ism-i Kuddüs'ün bir mazharı ve bir cilvesi olan fiil-i tanzif ve tathir dahi o Zat-ı Vâcibü'l-vücut'un hem güneş gibi mevcudiyetini hem gündüz gibi vahdaniyetini gösteriyorlar. Ve mezkûr tanzim, tevzin, tezyin, tanzif misillü o ef'al-i hakîmane, a'zamî dairede vahdet-i neviyeleri noktasında bir tek Sâni'-i Vâhid'i gösterdikleri gibi esma-i hüsnanın ekserisinin, belki bin bir esmanın her birinin böyle birer cilve-i a'zamı, bu daire-i a'zamda vardır. Ve o cilveden gelen fiil, büyüklüğü nisbetinde vuzuh ve kat'iyetle Vâhid-i Ehad'i gösterir.

Evet, her şeyi kanun ve nizamına itaat ettiren hikmet-i âmme ve her şeyi süslendirip yüzünü güldüren inayet-i şâmîle ve her şeyi sevindirip memnun eden rahmet-i vâsia ve zîhayat her şeyi beslendirip lezzetlendiren rızk-ı umumî-i iâşe ve her şeyi umum eşyaya münasebettar ve müstefid ve bir derece mâlik eden hayat ve ihya gibi kâinatın yüzünü güldüren, ışıklandıran bedihî hakikatler ve vahdanî fiiller; ziya güneşi gösterdiği gibi bir tek Zat-ı Hakîm, Kerîm, Rahîm, Rezzak, Hay ve Muhyî'yi bilbedahe gösteriyorlar.

Eğer her biri birer bürhan-ı bâhir-i vahdaniyet olan o yüzer geniş fiillerden tek birisi Vâhid-i Ehad'e verilmezse yüzer vecihte muhaller lâzım gelir. Mesela, onlardan değil hikmet, inayet, rahmet, iâşe, ihya gibi bedihî hakikatler ve vahdanî deliller, belki yalnız tanzif fiili kâinat Hâlık'ına verilmezse o vakit ehl-i dalaletin o meslek-i küfrisinde lâzım gelir ki: Ya tanzif ile alâkadar zerreden, sinekten tut tâ unsurlara, yıldızlara kadar bütün mahlukatın her biri koca kâinatın tezyinini ve tevzinini ve tanzimini ve tanzifini bilecek, düşünecek ve ona göre davranacak bir kabiliyette olacak veyahut Hâlık-ı âlem'in sıfât-ı kudsiyesi kendisinde bulunacak veyahut bu kâinatın tezyinat ve tanzifatı ve vâridat ve masarifinin muvazenelerini tanzim etmek için kâinat büyüklüğünde bir meclis-i meşveret bulundurulacak ve hadsiz zerreler, sinekler, yıldızlar o meclisin azaları olacak ve hâkeza... Bunlar gibi hurafeli, safsatalı yüzer muhaller bulunacak. Tâ ki her tarafta görünen ve müşahede olunan umumî ve ihatalı, ulvi tezyin ve tathir ve tanzif vücud bulabilsin. Bu ise bir muhal değil, belki yüz bin muhal ortaya girer.

Evet, eğer gündüzün ziyası ve zemindeki umum parlak şeylerde temessül eden hayalî güneşçikler güneşe verilmezse ve bir tek güneşin cilve-i in'ikasıdır denilmezse o vakit zemin yüzünde parlayan bütün cam parçalarında ve su katrelerinde ve karın şişeciklerinde, belki havanın zerrelerinde birer hakiki güneş bulunmak lâzım gelir. Tâ ki o umumî ziya vücud bulabilsin.

İşte hikmet dahi bir ziyadır. Rahmet-i muhita bir ziyadır. Tezyin, tevzin, tanzim, tanzif muhit birer ziyadırlar ki o Şems-i Ezelî'nin şuâlarıdır.

İşte gel, bak; dalalet ve küfür nasıl hiç çıkılmaz bataklığa girer. Ve

dalalettteki cehalet, ne derece ahmakane olduğunu gör,

إِلَّا لِدَعْوِهِمْ لِدِينِهِمْ عَلَيْهِمْ ذِكْرٌ بَيْنَ الْأَسْلَامِ وَالْكَفَالِ إِلَّا بِإِيمَانٍ

Évet, kâinat sarayını tertemiz tutan bu ulvi, umumî tanzif elbette ism-i Kuddüs'ün cilvesi ve muktezasıdır. Evet nasıl ki bütün mahlukatın tesbihatları ism-i Kuddüs'e bakar, öyle de bütün nezafetlerini de Kuddüs ismi ister.

(Hâşiye[1]) Nezafetin bu kudsî intisabındandır ki

إِلَّا بِإِيمَانٍ

إِنَّا نَدْعُوهُ لِدِينِهِمْ عَلَيْهِمْ ذِكْرٌ بَيْنَ الْأَسْلَامِ وَالْكَفَالِ إِلَّا بِإِيمَانٍ

[1]Hâşiye: Kötü hasletler, bâtıl itikadlar, günahlar, bid'alar manevî kirlerden olduklarını unutmamalıyız.

KAYNAK: hizmetvakfi.org

KAYNAK LİNK: <http://www.hizmetvakfi.org/risaleinur/>